

विशेष अदालत, काठमाडौं

इजलास

सदस्य माननीय न्यायाधीश श्री द्वारिकामान जोशी

सदस्य माननीय न्यायाधीश श्री चण्डीराज ढकाल

सदस्य माननीय न्यायाधीश श्री नारायण प्रसाद पोखरेल

फैसला

(इजलास नं. २)

मुद्दा नं. ०७३-CR-०११४

नि.नं.- २१

नेपाल राष्ट्र बैंक वित्तीय जानकारी ईकाईको पत्र जाहेरीले नेपाल सरकार वादी

विरुद्ध

जिल्ला बारा, दहियार गा.वि.स., वडा नं.८ बस्ने (ना.प्र.नं. २९८०/३२९२ मिति २०५२/४/३१ जि.प्र.का., बारा भएका) मधुसुदनप्रसाद जयसवालको छोरा ब्रजेशकुमार जयसवाल.....प्रतिवादी

मुद्दा: सम्पत्ति शुद्धीकरण

विशेष अदालत ऐन, २०५९ को दफा ६ तथा मिति २०६६।२।११ को नेपाल राजपत्रमा प्रकाशित सूचनाबमोजिम यसै अदालतको क्षेत्राधिकारभित्र रही दायर हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवं ठहर यसप्रकार रहेको छः

तथ्य खण्डः

१. कसुरको व्यहोराः

(क) मधुसुदनप्रसाद जयसवालका छोरा जिल्ला बारा, दहियार गा.वि.स., वडा नं. ८ वारा बस्ने वर्ष ४० को ब्रजेशकुमार जयसवालसमेतले एकभन्दा बढी बैंकहरूमा खाता खोली अस्वाभाविक रूपमा खाता सञ्चालन गरेको, एकै बैंकमा एकभन्दा बढी खाताहरू खोली सञ्चालन गरेको लगायत नेपालका बैंकहरूमा ठूलो परिमाणमा रकम जम्मा गरी भारतका विभिन्न शहरहरूबाट ATM मार्फत पटक-पटक रकम झिकेको देखिएको

तथा एकै दिन पटकपटक अस्वाभाविक रूपमा रकम झिकेको, उक्त कारोबारहरुबाट रकम विदेशिन (Fund siphoning) गर्ई राष्ट्रमा भारतीय रुपैयाँको अभाव सिर्जना भएको र भारतीय मुद्रा (विदेशी मुद्रा) अपचलन हुन गर्ई राष्ट्रको भारतीय रुपैयाँको सञ्चितीमा समेत असर पर्न गएको देखिएकोले सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनि लाउन्डरिङ्ग) निवारण ऐन, २०६४ को दफा १० को उपदफा (१) को खण्ड (ग) तथा सोही ऐनको दफा १२ बमोजिम थप अनुसन्धान तथा कारवाही हुन भनी नेपाल राष्ट्र बैंक वित्तीय जानकारी ईकाईको च.नं. ३४५ मिति २०६७/१०/११ को पत्र बाट लेखी आएको।

(ख) प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवालले विभिन्न मितिमा विभिन्न बैंकहरुमा खाता खोली सो खाताहरुमा रहे भएको रकम भारतस्थित विभिन्न शहरहरुबाट ATM मार्फत निकाल्ने गरेको तथ्यको पुष्ट्याई गर्ने विवरणहरु समेटिएको नविल बैंक, ग्लोबल आईएमई बैंकसमेतको विभिन्न बैंकहरुबाट प्राप्त भएको बैंक खाता विवरणहरु।

(ग) नेपाल राष्ट्र बैंक वित्तीय जानकारी ईकाईको उजुरी पत्रानुसार यस विभागबाट निज ब्रजेशकुमार जयसवाललाई सात दि भित्र उपस्थित हुन मिति २०६८/६/१ मा पत्राचार गरिएकोमा उपस्थित नभएकोले मिति २०६९/६/१० गते १५ दिनभित्र उपस्थित हुन आउनुहोला भनी राष्ट्रिय दैनिक गोरखापत्रमा सूचना प्रकाशित गर्दासमेत उपस्थित हुन नआई कसुरलाई स्वीकारी बसेको।

(घ) यस विभागको च.नं.५४१ मिति २०६९/६/९ गते को मा.पो.का. बारालाई लेखिएको जग्गा रोक्का सम्बन्धी विषयक पत्रबमोजिम सो कार्यालयको च.नं २८१० मिति २०६९/६/२१ गतेको पत्रबाट ब्रजेशकुमार जयसवालको नाममा रहेको निम्न जग्गाहरु रोक्का रहेको।

सि.नं.	जग्गाधनिको नामथर	गा.वि.स.	वडा नं.	कि.नं.	क्षेत्रफल
१	ब्रजेशकुमार जयसवाल (३००७)	दहियार	८	२०६	०-१४-०
		दहियार	९ख	१३९	०-३-१०
		दहियार	९ख	१४१	०-१-१०
२	ब्रजेशकुमार जयसवाल (२१५१)	तेतरिया	९	५१६	०-१९-०

२. अनुसन्धान प्रतिवेदन:

प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवालले तत्कालीन बैंक अफ काठमाडौं लि. मा नं.०३०२०००००६६१HFR को खाता सन् २०१०।१२।१९ सम्म संचालन गरी रु.८,७३,७००।- कारोबार गरेको, त्यस्तै नेपाल एसबीआई बैंक लि. मा नं.१७८१५२४१४०४३९१ को खाता खोली रु.३,५३,१००।- कारोबार गरेको, नविल बैंकमा नं.३११००१७५०४२२० को खातामा सन् २०१०।१०।१७ सम्ममा रु.२,९२,०००।- रकम कारोबार गरेको, त्यस्तै NIB बैंकमा सन् २०१०।१२।२३ सम्ममा रु.२,९१,०००।- रकम कारोबार गरेको, त्यस्तै ग्लोबल आईएमई बैंक लि. मा सन् २०१०।१०।२८ सम्ममा रु. ४,७०,०००।- कारोबार गरेको, एभरेष्ट बैंक लि. मा नं.००१००५०१२१०५०३ र ००१००५०१२१०५ मा क्रमशः रु.५,६५,३३०।- र ५,०१,११०।- रकम कारोबार भएको र NIC बैंकमा खाता नं. ७२९४४MB मा रु.९,६५,५००।- समेत गरी जम्मा रु. ४२,५२,७४०।- (अक्षरूपी बयालीस लाख बाउन्न हजार सातसय चालिस मात्र) रकम नेपालका बैंकमा जम्मा गरी भारतस्थित विभिन्न शहरहरुबाट भारतीय बैंकको ATM बाट झिकी विदेशी मुद्रा अपचलन गर्ने कार्य गरी नेपालमा संचित हुने भारतीय मुद्रामा समेत हानी नोक्सानी पुऱ्याई विभिन्न व्यक्तिहरूसँग मिलोमतो गरी नेटवर्क बनाई अवैध रूपमा भारतीय मुद्राको कारोबार भए गरेको देखिँदा यी प्रतिवादीले स्रोत नखुलेको रकम विभिन्न बैंकहरुमा जम्मा गरेको पुष्टी हुन आएकोले निजको त्यस्तो कार्य सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनि लाउण्डरिङ्ग) निवारण ऐन, २०६४ को दफा ३ ले निषेधित गरेको कार्य दफा ४(ड)(ड)(ढ) र दफा २८, २९ (संसोधन सहितको) दफा ३ ले निषेधित कसुरजन्य कार्य गरेकोले त्यस्तो कार्य गर्ने निज ब्रजेशकुमार जयसवाललाई रु.४२,५२,७४०।- (अक्षरूपी बयालीस लाख बाउन्न हजार सातसय चालिस मात्र) बिगो कायम गरी सोही ऐनको दफा ३०(१) बमोजिम सजाय गरी बैंक खातामा भएको रकम सोही ऐनका दफा ३४(१) बमोजिम जफत हुन मागदावी लिई मुद्दा चलाउनु पर्ने भन्ने समेत व्यहोराको अनुसन्धान अधिकृतको मिति २०७०/०८/१० को अनुसन्धान प्रतिवेदन ।

३. मुद्दा चलाउने निर्णय:

प्रतिवादीउपर सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनि लाउण्डरिङ्ग) निवारण ऐनको कसुर अपराधमा निज विरुद्ध मुद्दा चलाउने गरी विशेष सरकारी वकील कार्यालय काठमाडौंको च.न.१७०० मिति २०७३।११।२० गतेको पत्रसाथ प्राप्त निर्णय प्रतिलिपि पाना -२ ।

४. अभियोग दाबी:

प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवालसमेतका व्यक्तिहरुले नेपालका एकभन्दा बढी बैंकहरुमा खाता खोली तुलनात्मक रूपमा ठूलो परिमाणको रकम जम्मा गरी भारतका विभिन्न शहरका स्थानहरुबाट ATM मार्फत एकै दिनमा पटक/ पटक अस्वाभाविक रूपमा विभिन्न परिमाणका रकम भिकी रकम विदेशिन गई भारतीय रुपैयाँको अभाव सिर्जना गर्ने कार्य गरी भारतीय मुद्रा अपचलन हुन गई राष्ट्रको भारतीय रुपैयाँ सञ्चितीमा समेत असर पर्न गएको देखिएकोले अनुसन्धान तथा कारवाहीका लागि कागजातहरु पठाईएको भन्ने समेत व्यहोराको नेपाल राष्ट्र बैंक वित्तीय जानकारी ईकाईको च.नं. ३४५ मिति २०६७/१०/११ को पत्र रहेको देखिएको ।

प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवालले बैंक अफ काठमाडौं लिमिटेडमा ०३०२०००००६६१ नं. को खाता मिति २०७१/१२/१९ सम्म संचालन गरी रु.८,७३,७००।- कारोबार गरेको, नेपाल एसबिआई बैंक लिमिटेडमा १७८१५२४१४०४३९१ नं. को खाताबाट रु.३,५३,१००।- कारोबार गरेको, नविल बैंकमा ३११००१७५०४२२० नं. को खाताबाट सन् २०१०।१०।१७ (मिति २०६७।६।३१) सम्ममा रु.२,९२,०००।- कारोबार गरेको, त्यस्तै एन.आई.बी बैंकको खाता नं. ०२८०५०८०२८४७६९ बाट सन् २०१०।१२।२३ (मिति २०६७।०९।०८) सम्म रु. २,९१,०००।- रकम कारोबार गरेको, ग्लोबल बैंक लिमिटेडमा ०३०७०१०००१८६७ बाट सन् २०१०।१०।२८ (मिति २०६७।७।११) सम्म रु.४,७०,०००।- कारोबार गरेको, एभरेष्ट बैंक लिमिटेडको ००१००५०१२१०५०३ नं. र ००१००५०१२१०५ नं. का खाता खोली क्रमशः रु. ५,६५,३३०।- र रु.५,०१,११०।- रकम कारोबार गरेको र एनआइसी बैंकमा खाता नं. ७२९४४MB बाट रु.९,६५,५००।- गरी जम्मा रु.४२,५२,७४०।- रकम उल्लेखित बैंकका खाताहरुमा जम्मा गरी भारतका विभिन्न शहरहरु सितामढी, फारवेसगंज, सरैयागंज समेतबाट एटिएम मार्फत भारतीय रुपैयाँ झिकेको भन्ने ग्लोबल बैंक लिमिटेड, नेपाल एसबिआई बैंक लिमिटेड, नविल बैंक लिमिटेड, एभरेष्ट बैंक लिमिटेड, बैंक अफ काठमाडौं, नेपाल इन्भेष्टमेन्ट बैंक लिमिटेडसमेतका बैंक स्टेटमेन्टहरुबाट देखिएको भन्ने मिसिल संलग्न कागजात तथा तथ्यबाट पुष्टी भएकोले निज प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवालले नेपालका ग्लोबल बैंक लिमिटेड, नेपाल एसबिआई बैंक लिमिटेड, नविल बैंक लिमिटेड, एभरेष्ट बैंक लिमिटेड, बैंक अफ काठमाडौं, नेपाल इन्भेष्टमेन्ट बैंक लिमिटेड समेतका बैंकहरुमा अस्वाभाविक रूपमा धेरै संख्यामा खाता खोली श्रोत नखुलेको रकम जम्मा गरी भारतका विभिन्न शहरहरुबाट रकम झिकेबाट रकम विदेशिन गई भारतीय रुपैयाँको अभाव सिर्जना गर्ने भूमिका खेलेको ए.टि.एम. मार्फत एकै दिनमा तथा छोटो समयको अन्तरालमा भारतीय रकम

झिक्ने कार्य गरी भारतीय मुद्राको संचितीमा असर पारेको र विदेशी मुद्रा अपचलन गर्ने कार्य गरेको, सबै बैंकहरुबाट एउटै मितिमा कारोबारसमेत गरेको पुष्टी हुन आएकोले निज प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवालको उक्त कार्य सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनि लाउण्डरिङ) निवारण ऐन, २०६४ को पहिलो संशोधन, २०६८ को दफा ३(१) बमोजिमको निषेधित कार्य गरी सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनि लाउण्डरिङ) निवारण ऐन, २०६४ को पहिलो संशोधन, २०६८ को दफा ४ को देहाय (ड)(ड) र (ढ) तथा ऐ. ऐनको दफा २८ र २९ को कसुर तथा सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनि लाउण्डरिङ) निवारण ऐन, २०६४ को दोस्रो संशोधन, २०७० को दफा ३ को उपदफा (१) को देहाय (क)(ख) र (ग) दफा ३ को उपदफा (३), दफा ५, दफा २८ र दफा २९ बमोजिमको कसुरजन्य कार्यहरु भएको हुँदा त्यस्तो कसुरजन्य कार्य गर्ने निज प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवाललाई रु. ४२,५२,७४०।- (अक्षरूपी बयालीस लाख बाउन्न हजार सातसय चालिस) बिगो कायम गरी सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनि लाउण्डरिङ) निवारण ऐन, २०६४ को पहिलो संशोधन, २०६८ को दफा ३० को उपदफा (१) बमोजिम तथा ऐ. ऐनको दोश्रो संशोधन २०७० को दफा ३० को उपदफा (१) बमोजिम सजाय हुन र ऐ. ऐनको दफा ३४ को उपदफा (१) को देहाय (क) बमोजिमको शुद्धीकरण गरिएको सम्पत्ति ऐ. ऐनको दफा ३४(१) बमोजिम जफत हुन भन्ने समेत व्यहोराको अभियोगदाबी ।

५.प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवालले यस अदालतसमक्ष गरेको बयान:

मैले सर्वप्रथम २०६७ सालमा एभरेष्ट बैंक, ग्लोबल आइ.एम.ई. बैंक, नविल बैंक, इन्भेष्टमेन्ट बैंक, एन.आई.सी. बैंकमा व्यापार प्रयोजनको लागि खाता खोलेको छु । बारा जिल्ला, दहियार गा.वि.स., वडा नं. ८ मा मेरो नाममा दर्ता भई आदित्य खाद्यान्न भण्डार नामको पान नं. ३०९१८५२७ भएको गल्ला पसल संचालन गरेको धान, गहुँ मसुरो, चना, लगायका सामानहरु खरिद बिक्री गरी मासिक २० देखि २५ लाख सम्मको कारोबार हुने गर्छ र वर्षमा सरदर डेढ करोड जतिको कारोबार हुने गर्छ । मेरो पसलमा गल्लाका सामानहरु धान, गहुँ बिक्री हुनेमा सो सामान भारतीय सिमा वरपरबाट आउने र भारतीयहरुले सो सामान बिक्री गरी नेपाली रुपैयाँ लिन नमान्ने हुनाले भारतमा गई ATM बाट पैसा झिकी भारतीयहरुलाई दिने गरेको छु । अवैध तरिकाले मनि लाउण्डरिङ गरेको होइन । गल्ला बेचेको नेपाली पैसा नेपालकै बैंकमा जम्मा गरी त्यही पैसा भारतबाट निकाली सामान किन्ने काम गरेको हो । अन्य कुनै काम गरेको छैन । मेरो नाममा बारा जिल्ला, दहियार गा.वि.स., वडा नं ८ र ९, ततरिया गा.वि.स.वडा नं. ९ मा गरी ३८ कठ्ठा जग्गा पुर्खौली सम्पत्ति बण्डापत्र भएर मिति २०५८।६।१५ मा मेरो नाममा आएको हो । परिवारको

नाममा जग्गा जमिन छैन । अभियोग-दावीबमोजिम कुनै पनि कार्य नगरेको हुँदा सजाय र जफत हुनुपर्ने होइन भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवालले यस अदालतमा मिति २०७३।१२।३० मा गरेको बयान ।

६.थुनछेक आदेशः

पछि बुझ्दै जाँदा ठहरेबमोजिम हुने गरी हाललाई विशेष अदालत ऐन, २०५९ को दफा ७(घ) बमोजिम निज प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवालबाट रु.२,००,०००।-(अक्षरूपी दुई लाख रुपैयाँ) माग गरिएको छ सो माग भएको धरौट नगद वा सो खाम्ने जेथा जमानत वा बैंक ग्यारेन्टी दिन सके लिई तारेखमा राख्नु र सो दिन नसके कानूनबमोजिम सिधा खान पाउने गरी अ.व. १२१ नं. बमोजिम थुनुवा पूर्जा दिई थुनामा राखी मुद्दा पुर्पक्ष गर्नु भन्ने मिति २०७३।१२।३० मा यस अदालतबाट भएको आदेश बमोजिम निज प्रतिवादीले र.नं. ३३१ बाट सोही मितिमा रु.२,००,०००।- नगद धरौटी दाखिला गरी पुर्पक्षको लागि तारेखमा रहेका ।

७.यस अदालतको आदेश र आदेशानुसार प्राप्त जवाफः

मिति २०७५।२।१५ गतेको यस अदालतको आदेशानुसार नेपाल राष्ट्र बैंकबाट नेपालीले भारतमा ATM वाट के कति रकम निकाल्न पाउने हो र आन्तरिक राजश्व कार्यालयबाट ब्रजेशकुमार जयसवालले पान नं ३०१९१८५२७ वाट के कति कर बुझाएको छ भनी पत्राचार गर्दा प्राप्त जवाफ र प्रतिवादीको कारोवारको हिसाव किताव देखिने सक्कल रजिष्टर समेत प्रतिवादीबाट दाखिला भै मिसिल संलग्न रहेको ।

ठहर-खण्डः

८.नियमानुसार दैनिक पेशी सूचीमा समावेश भई निर्णयार्थ पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा वादी नेपाल सरकारको तर्फबाट उपस्थित विशेष सरकारी वकील कार्यालय, काठमाडौंका विद्वान् शाखा अधिकृत र प्रतिवादीको तर्फबाट उपस्थित विद्वान् अधिवक्तासमेतले गर्नुभएको बहस बुँदाहरु देहायबमोजिम रहेका छन्।

वादी नेपाल सरकारको तर्फबाट उपस्थित विद्वान् शाखा अधिकृत श्री लक्ष्मण खनाल ।	प्रतिवादीको तर्फबाट उपस्थित विद्वान् अधिवक्ता श्री धिरेन्द्रकुमार शाह ।
• प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवालले नेपालका एकभन्दा बढी बैंकहरुमा खाता	• प्रतिवादी एक व्यापारी भएकोमा विवाद छैन ।

<p>खोली तुलनात्मक रूपमा ठूलो परिमाणको रकम जम्मा गरी भारतका विभिन्न स्थानहरूबाट ATM प्रयोग गरी एकै दिनमा र पटक-पटक गरी अस्वाभाविक रूपमा भा.रु. रकम झिकेको तथ्य नेपाल राष्ट्र बैंकको पत्र र सम्बद्ध बैंकहरूको स्टेटमेन्टहरूबाट परिपुष्टि भएको छ।</p> <ul style="list-style-type: none"> • प्रतिवादीको उक्त कार्यबाट विदेशी मुद्रा अपचलनसमेत हुन गएको छ। • प्रतिवादीको व्यापारिक कारोवार र बैंकहरूबाट निकालेको रकमको परिमाणमा तालमेल खाएको पनि देखिँदैन। • प्रतिवादीले विभिन्न बैंकहरूबाट निकालेको रकमको वैधानिक स्रोत खुलाउन सकेको देखिँदैन। • निज प्रतिवादीले उक्त रकमको वैधानिक स्रोत खुलाउने दायित्व बहन गरी प्रष्ट प्रमाण दिन सकेको देखिँदैन। • अतः निज प्रतिवादीले आरोप-दावीअनुरूपको कसुर गरेको प्रष्ट भएको हुँदा निजलाई आरोप-दावीबमोजिम सजाय हुनुपर्छ। 	<ul style="list-style-type: none"> • एक व्यापारिले व्यापारको क्रममा अनेकन बैंकमा खाता खोल्नु नै कसुर हुन सक्दैन। • भारतीयहरूसँग धान, गहुँ खरिद गर्दा ने.रु. लिन नमानेकाले प्रतिवादीले ATM प्रयोग गरी भा.रु. झिकी निज भारतीय व्यापारीहरूलाई दिएकोसम्म हो। • प्रतिवादीको व्यापारिक कारोवारबाट सो रकम अस्वाभाविक भन्न मिल्दैन। • प्रतिवादीले २०६७ सालसम्म ATM बाट भा.रु. निकाल्ने कार्य गरेको परिप्रेक्ष्यमा आरोप-दावीमा उल्लिखित सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनी लाउण्डरिङ्ग) ऐन, २०६४ को पहिलो संशोधन, २०६८ र दोश्रो संशोधन, २०७० लागू हुन सक्दैन। • प्रस्तुत मुद्दा चलनै नसक्ने हुँदा स्वतः खारेज भागी छ। • वादी पक्षले पर्याप्त र प्रष्ट प्रमाण प्रस्तुत गरी प्रतिवादीले आरोपित कसुर गरेको तथ्य पुष्टि गर्न सकेको देखिँदैन। • अतः प्रस्तुत आरोप-दावी खारेज गरी प्रतिवादीलाई सफाई दिलाई पाऊँ।
---	--

९. उपर्युक्त बहस सुनी आरोप-पत्रसहितको मिसिल अध्ययन गरी हेर्दा माथि तथ्य-खण्डमा उल्लिखित व्यहोराको आरोपदावी र प्रतिवादीको बयानसमेत रहेको देखिन्छ। यसमा आरोप-दावी, प्रतिवादीको बयान र बहस बुँदाहरूसमेतलाई मध्यनजर गरी हेर्दा मूलतः देहायका प्रश्नहरूको निरूपण हुनुपर्ने देखिन आयो।

पहिलो प्रश्नः	<ul style="list-style-type: none"> • प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवालले ए.टि.एम. मार्फत भारतीय रुपैयाँ झिकने कार्य कहिले गरेका हुन्?
दोश्रो प्रश्नः	<ul style="list-style-type: none"> • प्रस्तुत मुद्दामा सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनी लाउण्डरिङ्ग) निवारण ऐन,

	२०६४ को पहिलो संशोधन, २०६८ र दोश्रो संशोधन, २०७० को कानूनी व्यवस्था आकर्षित हुनसक्ने अवस्थाको विद्यमानता छ कि छैन?
तेश्रो प्रश्नः	<ul style="list-style-type: none"> निज प्रतिवादीले आरोप-दावीअनुरूप सम्पत्ति शुद्धीकरणसम्बन्धी कसुर गरेका हुन् वा होइनन्?
चौथो प्रश्नः	<ul style="list-style-type: none"> यदि आरोप-दावीअनुरूप सम्पत्ति शुद्धीकरणसम्बन्धी कसुर गरेका हुन् भने निज प्रतिवादीलाई के कस्तो सजाय हुने हो?

१०. पहिलो प्रश्नतर्फ विचार गर्दा, आरोप-दावी एवम् मिसिल संलग्न सम्बद्ध बैंकहरूको स्टेटमेन्टसमेतबाट प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवालले बैंक अफ काठमाडौं लिमिटेडमा खोलेको खाता नं. ०३०२०००००६६१ बाट सन् २०१०।१२।१९ तदनुरूप मिति २०६७।०९।०४ सम्ममा रु.८,७३,७००।-, नेपाल एस.बी.आई. बैंक लिमिटेडमा खोलेको खाता नं. १७८१५२४१४०४३९१ बाट रु.३,५३,१००, नविल बैंकमा खोलेको खाता नं. ३११००१७५०४२२० बाट सन् २०१०।१०।१७ तदनुरूप मिति २०६७।०६।३१ सम्ममा रु.२,९२,०००।-, एन.आई.बि. बैंकमा खोलेको खाता नं. ०२८०५०८०२८४७६९ बाट सन् २०१०।१२।२३ तदनुरूप मिति २०६७।०९।०८ सम्ममा रु.२,९१,०००।-, ग्लोबल बैंक लिमिटेडमा खोलेको खाता नं. ०३०७०१०००१८६७ बाट सन् २०१०।१०।२८ तदनुरूप मिति २०६७।०७।११ सम्ममा रु.४,७०,०००।-, एभरेष्ट बैंक लिमिटेडमा खोलेको खाता नं. ००१००५०१२१०५०३ र खाता नं. ००१००५०१२१०५ बाट क्रमशः रु.५,६५,३३०।- एवम् रु.५,०१,११०।-, र एन.आई.सी. बैंकमा खोलेको खाता नं. ४२९४४MB बाट रु.९,६५,५००।- समेत जम्मा रु.४२,५२,७४०।- २०६७ सालसम्ममा भारतका विभिन्न शहरहरूबाट ए.टि.एम.मार्फत भारतीय मुद्रामा रकम झिक्ने कार्य गरेको देखिन्छ। अभियोजन पक्षले उक्त ऐनको पहिलो संशोधन र दोश्रो संशोधन भए पश्चात् यो यो मितिमा यति भा.रु. झिकेको भनी आरोपपत्रमा प्रष्ट खुलाउन सकेको देखिँदैन। अतः आरोप-दावीको व्यहोरा, सम्बन्धित बैंकहरूको स्टेटमेन्ट, नेपाल राष्ट्र बैंक, वित्तीय जानकारी इकाईको मिति २०६७।१०।११ च.नं. ३४५ को पत्रसमेतबाट प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवालले ए.टि.एम. मार्फत भारतीय रुपैयाँ झिक्ने कार्य २०६७ सालसम्ममा गरेको तथ्य सम्पुष्टि भएको देखिन्छ।

११. दोश्रो प्रश्नतर्फ विचार गर्दा, सर्वप्रथम मानव अधिकारको विश्वव्यापी घोषणापत्र, १९४८ ले “No one shall be held guilty of any penal offence on account of any act or omission which did not constitute a penal offence, under national or international law, at the time when it was committed. Nor shall a heavier penalty be imposed than the one that was applicable at the time the penal offence was committed.”^१ अर्थात् कुनै कार्य गर्दा वा नगर्दाको बखत राष्ट्रिय वा अन्तराष्ट्रिय कानूनअन्तर्गत दण्डनीय कसुर नमानिने त्यस्ता कार्यका लागि कुनै पनि व्यक्तिलाई दण्डनीय कसुरको दोषी ठहराइने छैन। न त सो दण्डनीय कसुर गर्दाका बखत लागू रहेको सजायभन्दा बढी सजाय नै गरिनेछ भन्ने व्यवस्था गरेको पाइन्छ। तदनुरूप नागरिक तथा राजनीतिक अधिकारसम्बन्धी अन्तराष्ट्रिय प्रतिज्ञापत्र, १९६६ ले “No one shall be held guilty of any criminal offence on account of any act or omission which did not constitute a criminal offence, under national or international law, at the time when it was committed. Nor shall a heavier penalty be imposed than the one that was applicable at the time when the criminal offence was committed. If, subsequent to the commission of the offence, provision is made by law for the imposition of the lighter penalty, the offender shall benefit thereby.”^२ अर्थात् कुनै कार्य वा त्रुटि गर्दाका बखत राष्ट्रिय वा अन्तराष्ट्रिय कानूनअन्तर्गत त्यस्तो कार्य वा त्रुटि फौजदारी कसुर नहुने भएमा कुनैपनि व्यक्तिलाई त्यस्तो कार्य वा त्रुटिका लागि कुनैपनि फौजदारी कसुरको दोषी बनाइने छैन। न त फौजदारी कसुर गर्दाका बखत प्रचलित सजायभन्दा बढी सजाय नै गरिनेछ। कसुर गरेको समयपश्चात् कानूनद्वारा कम सजायको व्यवस्था गरिएकोमा कसुरदारलाई सोको लाभ प्राप्त हुनेछ भन्ने व्यवस्था गरेको पाइन्छ। प्रस्तुत व्यवस्था प्राचीन रोमन सूत्रहरू “Nullum crimen Sine lege”(No Crime without law) एवम् “Nulla poena sine lege” (No penalty without law) र “Principle of Ex-post facto law” (Principle of non retroactivity) मा आधारित छ। यिनै सिद्धान्त एवम् मान्यतालाई आत्मसात् गर्दै नेपालको संविधानले “तत्काल प्रचलित कानूनले सजाय नहुने कुनै काम गरेबापत कुनै व्यक्ति सजायभागी हुने छैन र कुनै पनि व्यक्तिलाई कसुर गर्दाको अवस्थामा कानूनमा तोकिएभन्दा बढी सजाय दिइने छैन”^३ भनी मौलिक हकको रूपमा समाहित गरेको पाइन्छ। तदनुरूप मुलुकी अपराध (संहिता) ऐन, २०७४ ले “कानूनले सजाय नहुने कुनै काम गरेबापत कुनै व्यक्ति सजायको भागी हुने छैन र कुनैपनि व्यक्तिलाई कसुर गर्दाको अवस्थामा

^१ Universal Declaration of Human Rights, 1948 Art 11(2).

^२ International Covenant on Civil and Political Rights, 1966 Art 15(1).

^३ नेपालको संविधान, धारा २०(४)

कानूनमा तोकिएभन्दा बढी सजाय हुने छैन”^४ भनी फौजदारी न्यायको सामान्य सिद्धान्तको रूपमा समाहित गरेको पाइन्छ। यस सन्दर्भमा सम्मानित सर्वोच्च अदालतबाट “अहिलेको ऐनबमोजिम कारवाही र सजाय गर्दा अधिको कानूनले तोकेभन्दा बढी सजाय हुने भएमा वा कसुरको नयाँ परिभाषा वा नयाँ कसुरको दाबी परेको भए मात्र फरक हद जतिमा आपत्ति जनाउनु पर्ने हुन्छ”^५ भनी कानूनी सिद्धान्त समेत प्रतिपादन भइरहेको पाइन्छ।

१२. प्रस्तुत परिवेश र परिप्रेक्ष्यमा आरोप-दावी अवलोकन गर्दा, अभियोजन पक्षले प्रतिवादीउपर सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनी लाउण्डरिङ्ग) निवारण ऐन, २०६४ को पहिलो संशोधन, २०६८ को दफा ३(१), दफा ४ को देहायका (ड), (ड) एवम् (ढ), दफा २८ तथा २९ को कसुर र सोही ऐनको दोश्रो संशोधन, २०७० को दफा ३(१) को देहायका (क), (ख) एवम् (ग), दफा ३(३), दफा ५, २८ र २९ को कसुरजन्य कार्य भएको हुँदा ऐ.ऐनको पहिलो संशोधनको दफा ३० (१) तथा ऐ.ऐनको दोश्रो संशोधनको दफा ३० (१) बमोजिम सजाय हुन र ऐ.ऐनको पहिलो संशोधनको दफा ३४(१) र ऐ.ऐनको दोश्रो संशोधनको दफा ३४(१)(क) बमोजिम शुद्धीकरण गरिएको सम्पत्ति जफत हुन समेतको माग दावी लिएको देखिन्छ। वस्तुतः सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनी लाउण्डरिङ्ग) निवारण ऐन, २०६४ मिति २०६४।१०।१४ देखि लागू भएकोमा विवाद छैन। त्यस्तै सो ऐनको पहिलो संशोधन मिति २०६८।०२।१८ र दोश्रो संशोधन मिति २०७०।१२।१२ मा भएको देखिन्छ। अतः उक्त ऐनको साबिक व्यवस्थाभन्दा पछि संशोधित व्यवस्थामा कसुरको परिभाषा केही फरक रहेको देखिनुका साथै सजायको मात्रा समेत बढी तोकिएको परिप्रेक्ष्यमा माथि उल्लिखित कानूनी प्रावधान र प्रतिपादित कानूनी सिद्धान्तको कोणबाट पनि प्रतिवादीले २०६७ सालसम्म ए.टि.एम. मार्फत भारतीय रुपैयाँ झिक्ने कार्य गरेको भन्ने दावीयुक्त यस मुद्दामा ऐ.ऐनको पहिलो संशोधन, २०६८ र ऐ.ऐनको दोश्रो संशोधन, २०७० को व्यवस्था आकर्षित हुनसक्ने अवस्थाको विद्यमानता देखिन आएन। यसमा साबिक सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनी लाउण्डरिङ्ग) निवारण ऐन, २०६४ नै आकर्षित हुने अवस्थाको विद्यमानता देखिन आयो।

१३. तेश्रो प्रश्नतर्फ विचार गर्दा, सम्पत्ति आर्जन, भोगचलन र हस्तान्तरण गर्न पाउनु प्रत्येक व्यक्तिको साम्पत्तिक अधिकार हो तर सम्पत्तिको वैध आर्जन, भोगचलन र हस्तान्तरण मात्र कानूनद्वारा संरक्षित हुन्छ। गैरकानूनी रूपमा प्राप्त सम्पत्तिले कानूनी संरक्षण प्राप्त गर्न सक्दैन। तसर्थ मानिसहरूले गैरकानूनी तवरबाट आर्जन

^४ मुलुकी अपराध (संहिता) ऐन, २०७४ दफा ७

^५ नेपाल कानून पत्रिका, २०६८ नि.नं. ८०२३ पृ. १२२३

गरेको सम्पत्तिलाई विभिन्न प्रकारले ढाकछोप गरेर कानूनी संरक्षण प्राप्त गर्ने प्रयास गर्दछन्। गैरकानूनी सम्पत्तिलाई सफा एवम् शुद्ध बनाउने प्रयास गर्दछन्। यसरी गैरकानूनी रूपमा आर्जन गरिएको सम्पत्तिलाई अर्को हैसियतमा रूपान्तरण गर्दै वैध बनाउने प्रयासलाई नै सम्पत्ति शुद्धीकरण भनिन्छ। सम्पत्ति शुद्धीकरणको कसुर वित्तीय कारोवारसँग सम्बद्ध कसुर हो।

१४. सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनी लाउण्डरिङ्ग) निवारण ऐन, २०६४ को उद्देश्य अपराधजन्य कार्यबाट प्राप्त सम्पत्ति शुद्धीकरण गर्ने कार्यलाई निवारण गर्ने^६ रहेको छ। यस ऐनले कसैले पनि सम्पत्ति शुद्धीकरण गर्न गराउन नहुने र त्यस्तो कार्य गरेमा कसुर गरेको मानिने^७ व्यवस्था गरेको पाइन्छ। त्यस्तै उक्त ऐनले अपहरण, आतङ्कवाद, भ्रष्टाचार, राजश्व छली, विदेशी विनिमय वा बैंक तथा वित्तीय कसुर आदि गैरकानूनी कार्यबाट आर्जित सम्पत्ति लुकाउने, रूपान्तरण गर्ने वा स्थानान्तरण गर्ने वा गैरकानूनी कार्यमा लगानी गरेमा समेत सम्पत्ति शुद्धीकरण गरेको मानिने^८ व्यवस्था गरेको पाइन्छ।

१५. वस्तुतः गैरकानूनी कार्यबाट आर्जित सम्पत्ति भूमिगत रूपमा पुनः त्यस्तै गैरकानूनी कार्यमा लगानी हुने र शुद्धीकरण गर्ने चक्रहरू चलिरहने हुँदा पुनः त्यस्तो गैरकानूनी कार्यबाट आर्जित सम्पत्ति आपराधिक क्रियाकलापमा प्रयोग नहोस् र आपराधिक क्रियाकलाप रोकियोस् भनी निवारणात्मक व्यवस्था (Preventive Measures) को प्रयोजनार्थ सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनी लाउण्डरिङ्ग) निवारण ऐन, २०६४ आएको हो। सम्पत्ति शुद्धीकरण आफैमा मूल वा सम्बद्ध कसुर (Predicate offence) नभई मूल कसुरको सह-उत्पादन (By- Product) को रूपमा सह-अपराध (Secondary offence) हो। मूल कसुरलाई लुकाई छिपाई त्यसबाट आर्जित सम्पत्तिलाई लुकाउन वा बचाउन शुद्धीकरण गरिएको कसुर यस ऐनअन्तर्गत पर्दछ। यो एउटा बहुआयामिक वित्तीय अपराध (Multi-Dimensional Financial Crime) पनि हो। मूल अपराध लुकिने लुकाउने हुनाले शुद्धीकरणको अपराध भएपश्चात् मूल अपराध गरेको छ वा छैन र अपराध गर्ने आपराधिक मनसाय (Mens Rea) थियो वा थिएन भनी विचार गर्न आवश्यक हुँदैन। तसर्थ सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनी लाउण्डरिङ्ग) निवारण ऐन, २०६४ ले कसैसँग आयस्रोत वा आर्थिक अवस्थाको तुलनामा

^६ सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनी लाउण्डरिङ्ग) निवारण ऐन, २०६४ प्रस्तावना.

^७ उही, दफा, ३

^८ उही, दफा, ४

उसको सम्पत्ति अस्वाभाविक देखिन आएमा र उसले आर्जन गरेको वैध स्रोत देखाउन नसके सम्पत्ति शुद्धीकरणको अपराध हुने व्यवस्था गरेको हो^१।

१६. प्रस्तुत सैद्धान्तिक एवं कानूनी व्यवस्थाको परिप्रेक्ष्यमा आरोप-दावी अवलोकन गर्दा, अभियोजन पक्षले मूलतः प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवालले नेपालका विभिन्न बैंकहरूमा अस्वाभाविक रूपमा धेरै संख्यामा खाता खोली श्रोत नखुलेको रकम जम्मा गरी भारतका विभिन्न शहरहरूबाट रु.४२,५२,७४०।- झिकेबाट रकम विदेशिन गई भारतीय रुपैयाँको अभाव सिर्जना गर्ने भूमिका खेली ए.टि.एम.मार्फत एकै दिनमा तथा छोटो समयको अन्तरालमा भारतीय रकम झिकने कार्य गरी भारतीय मुद्राको सञ्चितीमा असर पारी विदेशी मुद्रा अपचलन गर्ने कार्य गरी सबै बैंकहरूबाट एउटै मितिमा कारोवारसमेत गरेको पुष्टि हुन आएकोले विगो रु.४२,५२,७४०।- कायम गरी सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनी लाउण्डरिङ्ग) निवारण ऐन, २०६४ को पहिलो संशोधन, २०६८ को दफा ३(१), दफा ४ को देहायका (ड), (ड) र (ढ), दफा २८, दफा २९ र ऐ.ऐनको दोश्रो संशोधन, २०७० को दफा ३(१) को देहायका (क),(ख) र (ग), दफा ३(३), दफा ५, दफा २८, दफा २९ को कसुरजन्य कार्य गरेको हुँदा ऐ.ऐनको पहिलो संशोधन, २०६८ को दफा ३०(१), ३४(१) र ऐ.ऐनको दोश्रो संशोधन, २०७० को दफा ३०(१) दफा ३४(१) को देहायका (क) बमोजिम निज प्रतिवादीलाई सजाय गरी सम्पत्ति शुद्धीकरण गरिएको सम्पत्ति जफतसमेत गरिपाउँ भनी आरोप दावी लिएको देखिन्छ।

१७. प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवालले अनुसन्धानको क्रममा उपस्थित भई आफ्नो प्रतिवाद गरेको नदेखिए तापनि यस अदालतमा उपस्थित भई मैले २०६७ सालमा व्यापारिक प्रयोजनार्थ खाता खोलेको हो। २०६७ सालमा मैले विभिन्न बैंकमा खाता खोलेकोमा हाल यी सबै बैंकमा २-३ हजार जति मौज्जात होला। सो रकम व्यापार व्यवसायबाट आएको हो। आदित्य खाद्यान्य भण्डार नामक गल्ला पसल धान, गहुँ, मसुरो, चना खरिद बिक्री हुने हो। सो पसलबाट मासिक २० देखि २५ लाखसम्मको कारोवार हुन्छ। वर्षमा डेढ करोड जतिको कारोवार हुन्छ। धान, गहुँ खरिद गर्दा भारतीयहरूले नेपाली रुपैयाँ लिन नमान्ने हुँदा भारत गई ए.टि.एम.बाट रकम झिकी दिने गरेको हो। मैले कुनै कसुर गरेको नहुँदा सफाई पाउँ भनी आरोपित कसुरमा इन्कार रही बयान गरेको देखिन्छ।

^१ उही, दफा, २८

१८. वस्तुतः प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवाल एक व्यापारी भएको र निजको आदित्य खाद्यान्य भण्डार नामक गल्ला पसल रहे भएकोमा विवाद देखिएन। निज प्रतिवादीले यस अदालतसमक्ष उक्त पसलबाट मासिक २० देखि २५ लाखसम्मको कारोवार हुने एवम् वार्षिक डेढ करोडसम्मको कारोवार हुने र धान, गहुँ खरिद गर्दा भारतीयहरुले ने.रु. लिन नमान्ने हुँदा भारत गई ए.टि.एम. बाट रकम झिकी दिने गरेको भनी बयान गरेको देखिए तापनि मिसिल संलग्न बारा उद्योग बाणिज्य संघमा दर्ता गरेको प्रमाण-पत्रबाट निज प्रतिवादीको आदित्य खाद्यान्य भण्डारको पूँजी रु.५,००,०००।- मात्र देखिएको छ। त्यस्तै आन्तरिक राजस्व कार्यालय, सिमराको मिति २०७५।०३।०७ च.नं.३०९८ को पत्रानुसार आदित्य खाद्यान्य भण्डारको आ.व. ०६२।०६३ देखि आ.व. ०६५।०६६ सम्मको जम्मा कारोवार रु.११,५०,०००।- र जम्मा आय रु.२,५०,०००।- मात्र देखिनुको साथै जम्मा कर रु.११,९२५।- मात्र बुझाएको देखिन्छ। आ.व. ०६६।०६७ देखि कर बुझाएको पनि देखिँदैन। यसको साथै भारतीयहरूसँग धान, गहुँ खरिद गरेको भन्ने सन्दर्भमा निज प्रतिवादीले कहिले को सँग के कति मूल्यमा के कति परिमाणको धान, गहुँ खरिद गरेको हो भन्ने सन्दर्भमा रसिद, भरपाई, बहिखातासमेत पेश गर्न सकेको देखिँदैन। यस स्थितिमा निज प्रतिवादीको बयान जिकिर स्वाभाविक र पत्यारलायक मान्न सकिने अवस्था देखिन आएन।

१९. अतः निज प्रतिवादीले आदित्य खाद्यान्य भण्डार नामक गल्ला पसलबाट कारोवार गरेको रकम र निज प्रतिवादीले विभिन्न बैंकहरुमा खाता खोली भारतमा ए.टि.एम. प्रयोग गरी झिकेको रु.४२,५२,७४०।- का बीच तालमेल खाएको देखिएन। निज प्रतिवादीले आफ्नो व्यापारिक कारोवार अर्थात आयस्रोतको तुलनामा अत्यधिक एवम् अस्वाभाविक रकम भारत गई ए.टि.एम. मार्फत भारतीय रुपैयाँ झिकेको देखियो। सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनी लाउण्डरिङ्ग) निवारण ऐन, २०६४ ले त्यस्तो अस्वाभाविक रकमको स्रोत प्रमाणित गर्ने भार (Onus of proof) प्रतिवादीमा नै अन्तर्निहित रहने व्यवस्था गरेको पाइन्छ।^{१०} यस सन्दर्भमा सम्मानित सर्वोच्च अदालतबाट “अस्वाभाविक सम्पत्ति देखियो भने त्यसको स्रोत जायज थियो भनी प्रमाणित गर्नुपर्ने प्रमाणको भार प्रतिवादीमा राखिएको छ। प्रतिवादीले स्रोत देखाउन सकेन भने उसले सम्पत्ति शुद्धीकरणको अपराध गरेको हो भनी मान्नु पर्ने हुन्छ”^{११} भनी कानूनी सिद्धान्तसमेत प्रतिपादन भइरहेको पाइन्छ। तर यी प्रतिवादीले उक्त रकमको वैधानिक वा आधिकारिक स्रोत यो यस्तो छ भनी वस्तुनिष्ठ एवम् विश्वसनीय प्रमाण प्रस्तुत गरी परिपुष्टि गर्न सकेको अवस्था नदेखिएकोले निज ब्रजेशकुमार जयसवालले सम्पत्ति

^{१०} उही, दफा, २८

^{११} नेपाल कानून पत्रिका, २०७३ नि.नं. ९७०८ प्र.२०१८

शुद्धीकरण (मनी लाउण्डरिङ्ग) निवारण ऐन, २०६४ को दफा ३,४ र २८ समेत बमोजिम कसुर गरेको देखियो। तसर्थ माथि चर्चा गरेअनुरूप अभियोजन पक्षले आरोपपत्रमा सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनी लाउण्डरिङ्ग) निवारण ऐन, २०६४ को पहिलो संशोधन, २०६८ र दोश्रो संशोधन, २०७० अन्तर्गत लिएको दावीसम्म पुग्न सक्ने देखिएन।

२०. चौथो प्रश्नतर्फ विचार गर्दा, जसले जति मात्राको कसुर गरेको छ सोहीअनुरूप सजाय दिनु नै दण्डको सार र सिद्धान्त हो। यस परिप्रेक्ष्यमा माथि विवेचना गरेअनुरूप प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवालले सम्पत्ति शुद्धीकरणसम्बन्धी कसुर गरेको पुष्टि हुन आएकोले सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनी लाउण्डरिङ्ग) निवारण ऐन, २०६४ को दफा ३०(१) बमोजिम १(एक) वर्ष कैद सजाय गर्दा न्यायको मकसद पूरा हुने देखियो। यसको साथै सोही ऐनको दफा ३४(१) को प्रयोजनार्थ सम्पत्ति जफतसमेत गर्नुपर्ने हुँदा निज प्रतिवादीबाट विगो रु.४२,५२,७४०।- असुलउपर गरी नेपाल सरकारलाई भराई दिनुपर्ने देखियो।

२१. अतः माथि विवेचित आधार एवम् कारणबाट प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवालले आरोप-दावीमा उल्लिखित सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनी लाउण्डरिङ्ग) निवारण ऐन, २०६४ को पहिलो संशोधन, २०६८ को दफा ३(१), दफा ४ को देहाय (ड), (ड) र (ढ), २८, २९, ऐ.ऐनको दोश्रो संशोधन, २०७० को दफा ३(१) को देहाय (क), (ख) र (ग), दफा ३(३), दफा ५, २८, २९ बमोजिमको कसुर गरेको नदेखिई साबिक सम्पत्ति शुद्धीकरण (मनी लाउण्डरिङ्ग) निवारण ऐन, २०६४ दफा ३, ४, २८ समेत बमोजिम कसुर गरेको पुष्टि हुन आएकोले निज प्रतिवादीलाई साबिक ऐ.ऐनको दफा ३०(१) बमोजिम १ (एक) वर्ष कैद र ऐ.दफा ३४ (१) बमोजिम विगो बराबर रु.४२,५२,७४०।- जफत हुने हुँदा निज प्रतिवादीबाट उक्त विगो बराबरको रु.४२,५२,७४०।- (बयालीस लाख बाउन्न हजार सात सय चालीस) असुल उपर गरी नेपाल सरकारलाई भराई दिने ठहर्छ। अरुमा तपसिल खण्ड बमोजिम गर्नुहोला।

तपसिल-खण्ड

प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवाललाई १ (एक) वर्ष कैद हुने ठहरेकाले निज बेरजु हुँदा सोको लगत कसी असुल गर्न निजको वतन रहेको शुरु जिल्ला अदालतमा लेखी पठाउनु.....१

प्रतिवादी ब्रजेशकुमार जयसवालबाट रु.४२,५२,७४०।- असुल उपर गरी नेपाल सरकारलाई भराई दिने ठहरेकाले सो को लगत कसी यस अदालतको आदेशानुसार निजबाट माग भएको धरौटी रु.२,००,०००।- निजले र.नं. ३३१ मिति २०७३।१२।३० मा नगदै दाखिला गरेको देखिँदा

उक्त धरौटीबाट राजश्वमा सदरस्याहा गर्नु र असुल गर्न बाँकी रु.४०,५२,७४०।-असुल उपर गर्न निजको वतन रहेको शुरु जिल्ला अदालतमा लेखी पठाउनु२

यस फैसलामा चित्त नबुझे विशेष अदालत ऐन,२०५९को दफा १७ बमोजिमको म्याद पैतीस दिनभित्र श्री सर्वोच्च अदालतमा पुनरावेदन गर्न जानु भनी प्रतिवादीलाई पुनरावेदनको म्याद दिनु.....३

फैसलाको प्रतिलिपिसहित फैसलाको जानकारी विशेष सरकारी वकील कार्यालय, काठमाण्डौलाई दिनु.....४

प्रस्तुत मुद्दाको दायरीको लगतकट्टा गरी मिसिल अभिलेख शाखामा बुझाईदिनु.....५

सदस्य

सदस्य

सदस्य

फैसला लेखनमा सहयोग गर्ने:

केशव पराजुली:इजलास अधिकृत

गिता घिमिरे गिरी-क.अ.

इतिसम्बत् २०७५ साल कार्तिक महिना १२ गते रोज २ शुभम् ।